

Sygn. akt V U 662/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r. w Kaliszu

odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 22 maja 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje A. B. emeryturę poczynając od dnia (...).

UZASADNIENIE

W dniu 18.04.2014 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla A. B..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 22.05. 2014 r. w sprawie (...) odmówił A. B. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji w dniu 06.06.2014 r. wniósł odwołanie A. B., w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 21.03.1977 r. do 12.07.1997 r. w Zakładach (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym 3,5 tony, na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania A. B..

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999r. wynoszący 25 lat, 4 miesiące i 29 dni. Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach od 21.03.1977 r. do 12.07.1997 r. w Zakładach (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym 3,5 tony.

Uznano okres pracy w szczególnych warunkach od 15.09.1997 r. do 31.12.1998 r. r. w rozmiarze 1 rok 3 miesiące i 9 dni w Zakładzie Usługowo- Handlowym (...).

Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Odwołujący obecnie pracuje zawodowo.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od dnia 21.03.1977 r. do dnia 12.07.1997 r. w Zakładach (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W okresie od 01.07.1972 r. do 30.07.1973 r. odwołujący zatrudniony był w Spółdzielni (...) w K.. Ze świadectwa pracy z dnia 14.11.1988 r. wynika iż pracował jako traktorzysta.

W okresie od 10.11.1976 r. do 19.03.1977 r. odwołujący zatrudniony był w (...) w K.. Pracował na stanowisku kierowcy. Odwołujący wykonywał pracę kierowcy samochodu osobowego.

W okresie od 21.03.1977 r. do 12.07.1997 r. odwołujący pracował w Zakładach (...) w K.. Z zaświadczenia z dnia 12.07.1997 r. wynika, iż pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Podobnie ze świadectwa pracy z dnia 02.07.1997 r.

W dniu 12.07.1997 r. odwołującemu wystawiono świadectwo pracy w szczególnych warunkach, wskazując okres od 21.03.1977 r. do 12.07.1997 r., stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz powołano Wykaz A Dział VIII przepisów ogólnych – Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. oraz załącznika do Zarządzenia Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31.03.1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – w tym zarządzeniu wskazano Wykaz C. W podaniu o pracę z dnia 18.02.1977 r. odwołujący wskazał stanowisko kierowcy. W prośbie o przyjęcie do pracy z dnia 10.03.1977 r. odwołujący wskazał, iż posiada prawo jazdy kategorii C. W karcie obiegowej zmiany z dnia 21.03.1977 r. wskazano stanowisko kierowcy samochodowego. W piśmie z dnia 21.03.1977 r. wskazano potrzebę zatrudnienia odwołującego na stanowisku kierowcy. W umowie o pracę z dnia 21.03.1977 r. wskazano stanowisko kierowcy samochodowego, w umowie o pracę z dnia 01.05.1977 r. – wskazano także stanowisko kierowcy, w umowie z 01.09.1977 r. stanowisko kierowcy samochodowego, w umowie z dnia 01.05.1978 r. – stanowisko kierowcy, podobnie w umowie o pracę z dnia 01.01.1989 r. Z pisma z dnia 25.09.1978 r. wynika, iż odwołujący z dniem 22.09.1978 r. został przeszeregowany ze stanowiska pomocnika kierowcy na stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego (...). W dalszych angażach z dnia 02.10.1978 r., 01.05.1979 r., 02.01.1980 r. 01.05.1980 r., 01.10.1980 r., 01.02.1981 r., 30.09.1981 r., 01.07.1982 r., 01.03.1983 r., 01.01.1984 r., 01.01.1985 r., 01.01.1986 r., 01.07.1987 r., 30.03.1988 r., 30.07.1988 r., określano stanowisko odwołującego jako kierowca. Na angażach zaznaczono iż jest to praca w szczególnych warunkach. Z odwołującym podpisywano umowy o wykonywanie czynności spedycyjnych. W dalszych angażach stanowisko odwołującego określano jako kierowca. W angażach z dnia 10.10.1990 r., 11.03.1991 r., 16.01.1992 r., 13.03.1992 r., 01.07.1994 r., 01.03.1995 r., 10.06.1996 r., określono, iż odwołujący pracuje jako kierowca do przewozu żywca.

Odwołujący wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie co najmniej od 22.09.1978 r. do 12.07.1997r.

Prawo jazdy kategorii C odwołujący posiada od 17.04.1976 r., T – od 13.07.1972 r.

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A Dział VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze, praca kierowców samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

(dowód: zeznania odwołującego, zeznania świadków S. K. i E. K., akta osobowe odwołującego)

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymagał także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Warunek rozwiązania stalunku pracy nie obowiązuje od 01.01.2013 r.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 25 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie nie istnieje. Wystawił odwołującemu świadectwo pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu pracodawca wystawił świadectwo pracy w szczególnych warunkach. Świadectwo to odpowiada stanowi faktycznemu co do stanowiska pracy, mimo błędów

formalnych. Datę początkową pracy w szczególnych warunkach można określić od angażu dotyczącego okresu od 22.09.1978 r., natomiast we wcześniejszym okresie stanowisko odwołującego określono jako pomocnik kierowcy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, także oprócz okresu uznanego, w okresie co najmniej od dnia 22.09.1978 r. do dnia 12.07.1997 r.

Odwołujący wykazał okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący spełnił warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do przyznania emerytury wcześniejszej.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w wyroku.